Kiss Noémi

A stég

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 21. szám, 2019. május 24.

Régi gyerekkori emlékem, ahogy nagyapám fekszik a stégen egy gyékényen. A tűző nap felé tart egy könyvet, sok Balzacot olvasott, Zolát, Mikszáth Kálmánt. A fegyverek érdekelték, gyűjtő volt. Vitorláskötelek, pisztolyok, a ravasz pozíciói és a perzsa díszgombok. A vastag, színes kötet árnyékot vet az arcára, órák óta olvas. Szalmakalapot nem hordott. Átfésülte kopasz homlokán hosszú szálú, csillogó, sötétbarna haját. Fémkeretes napszemüvege volt, amit a belvárosban csináltatott, a Múzeum Antikvárium melletti kapualjban dolgozott az optikusa. Három sirály repked, nagydarab, zsíros pontyok csobbannak időnként a testmeleg, sekély vízben. Szétrebbennek a snecik, akár a porladó csillagok fénycsíkjai augusztusban.